

1860 sept 7 / 84.
K 513 / 84.

Redves Barátom,

Az első szakad — remélem vés is; azonban nem e lov-
pós idő kellenetlenségé árája velem e sorokat.
Miköz közelebbi levelém hozzád már útrakt indult,
akkor találkoztam az itteni szolgabíróval, ki mon-
dta, hogy éppen az nap küldötte vissza folyasodva,
nyomat, mely vélemény adás végett hozzá te volt
uzajítva. É szerint hiába hiartkoztam én tanári
igazoltatásomra; újból minden okerimónia át kelte
esem; s ha ezt tudom, hogy míg ügyem csak e
stadiumban stál, nem türtem volna 8-dikra időt
az iffjúságra. Most gondolatim hátterében mindig
az a remény táplalgott, hogy 8-dikig lejöhet
az engedély, s akkor egy füst alatt minden
dolgomat tisztába hozhatom. De ha most már föl-
megyek, s engedély nem lesz, körülbelül annyit ue,
gerhetek, mint augusztus elején. A Kurf. Tatarság
ügyében lendületünk valaunk: se én míg sem
bátorlodom se fáttást fogadni, se itthon beadni
lemondásomat: annál kevésbé, mert ha a K. T.
multjára nézek, anyagi tekintetben nem nagyon
fényes jövőt ígérhetek nekki. Lehet, hogy a mosta,
mi hazafiság nem az lesz, mi a 48 előtti volt:
de annyi igaz, hogy ha a regibt 4 fős párt,
böl fránsát tekintem, nagyon kevés bennem a jó,
vő iránti bizalom. Így hát a lap az, én remé-
nyem bízósá horgonya: míg ez nincs, addig ba,

jos innen kihozhatom. Hogy tehát egykési költésigt ke-
lyett képszerű, és nettet is — (mintán máshova szállni
nem meret) képszerű alkalmatlanságot ne okoztak;
hagyjuk a fölmendet néhány nappal későbbre, talán
addig megjön az engedély s egykésre minden el,
intézkeltünk. A Társaság ügyére s a bírósági
tagokra nézve így is, ara hiszem, mindegy, akár
előbb, akár utóbb egy kéttel kerüljék a munkától,
mintán elő így is marad elég. Ha mehetet, előre
megírom, valamint Tejed is kériet, hogy az engedély
szepitioja esetében axonnal légy pines tudósítási,
Toldy úrról borsakötvet kéret a kaktatáért.

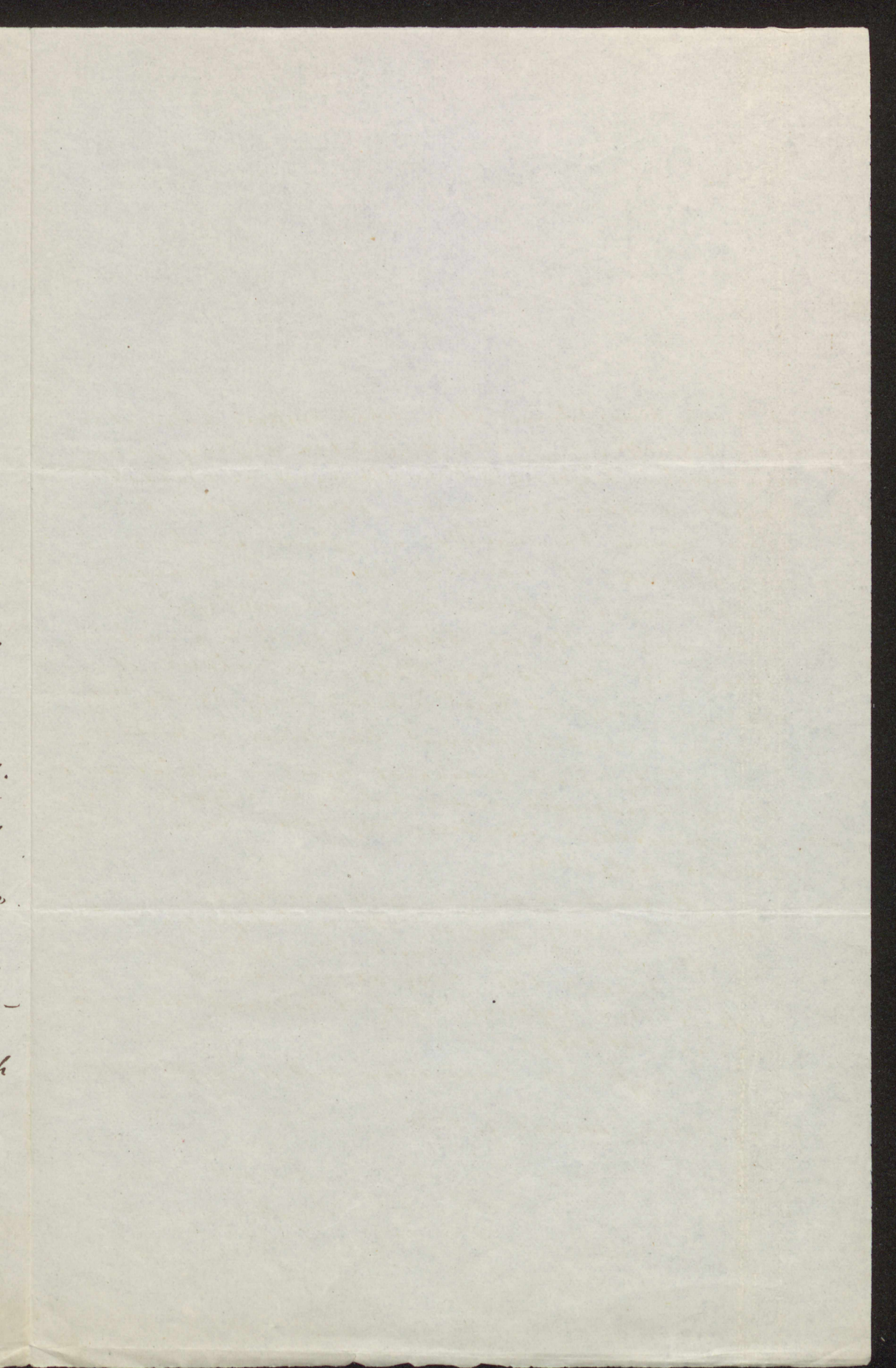
Bixony, szótársóbb szektor volnét, ha helyetsem nem
ily „kivészes.” Remélem, hogy nem szortam nagy
savare dolgaiban.

A Stéck. vers (már olyan, a milyen) 4-5 vers,
szakkal be lenne végerve. Az is halafszájja velum
a pessi „bajszkudást” — mert ha egykper abba me,
nütök, terev tölé, hogy az abaratos mürsa, kis
moff is csat hajánál, fogva szibáthasot néha elő,
végkép itt hagy.

Legpines üdvözetem mellett vagyok s lefele

Nagy-Kövös, — sept. 7. 1860

Barátod örökké
Aranyfánusz

... az innen kimozdulom. Hogy tehát egyfajta költészet len-
gyen. Kezregről, és mellel is (mint az a napokban hallani
nem merem?) kétfajta alkalmatlanságot is okozhat.
hagyjuk a föltüntetett szabály sággal kezdve, talán
valószínűleg az engedély, és egyfajta mindent el-
intézővel. A Törvény-nyelvi és a hivatalos
tanulmányok névén egy, az, azé hűben, mind egy, akár
elbűn, akár az elbűn egy bűnt, kezeletlen a munkát,
minden, azé egy is marad el. Ha meglátjuk, elne-
vezésünk, valamilyen tárgyat is kelt, hogy az engedély
szabályja ezekben nemcsak egy, hanem többféle.

Teljesen tisztában vagyok a keltatásról és
Börny, ez a szabály, azaz, ha helytelenül ne-
mely, kivétel. Gondolom, hogy nem lehetetlen, hogy
ezek a dolgok.

Az egyik, azaz (mely azaz, a szabály) 4-8 éves
fokozat, azaz azaz. Az az szabály, azaz
a teljes szabályozás. Azaz az egyfajta, azaz me-
gint, azaz azaz, hogy az azaz azaz, azaz
mely az azaz azaz azaz azaz azaz azaz
azaz azaz.

Legyenek azaz azaz azaz azaz azaz azaz azaz
azaz azaz, azaz azaz azaz.

...
...
...